

Sygn. akt II Cz 514/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś

Sędziowie: SO Janusz Kasnowski

SO Aurelia Pietrzak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. B., T. B.

przeciwko (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.

na skutek zażalenia powodów na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy zawarte w punktach 3 (trzecim) i 4 (czwartym) wyroku z dnia 31 stycznia 2014 roku, sygn. akt I C 999/11

postanawia:

1. oddalić zażalenie,
2. zasądzić od powodów na rzecz pozwanego kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt II Cz 514/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 31 stycznia 2014r. sygn. akt I C 999/11 Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 146 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 26 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty /punkt 1/ oddalając powództwo w pozostałym zakresie /punkt 2/.

Sąd Rejonowy zasądził od powodów na rzecz pozwanego kwotę 2417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu /punkt 3/ oraz nakazał pobrać od powodów na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 2861,67 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych /punkt 4/.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż o kosztach postępowania orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. oraz odpowiednio art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Okoliczność, że powodowie przeszacowali ryzyko podjętego procesu i nie przystając na propozycje ugodowe wszczęli proces nie może być „szczególną okolicznością” w rozumieniu art. 102 k.p.c. mogącą uzasadniać zwolnienie ich od ponoszenia kosztów procesu. Dlatego też Sąd Rejonowy zasądził na rzecz pozwanego koszty procesu oraz nakazał pobrać od powodów na rzecz Skarbu Państwa nieuiszczone koszty, tymczasowo wyłożone przez Skarb Państwa, a stanowiące różnicę między wynagrodzeniami biegłych, a pobraną zaliczką uiszczoną przez powodów.

Zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w punkcie 3 i 4 wyroku złożyli powodowie, wnosząc o zmianę zaskarżonego orzeczenia i nie obciążanie powodów kosztami procesu oraz o zmianę punktu 4 przez niepobieranie od powodów kosztów nieuiszczonych. Skarżący zarzucili rozstrzygnięciu niewłaściwą ocenę okoliczności sprawy, w szczególności w zakresie konieczności wystąpienia na drogę sądową przez powodów, co czyni obciążanie powodów kosztami postępowania niesłusznym.

Pozwany w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Domaganie się zastosowania przepisu art. 102 k.p.c. i nie obciążania powodów kosztami strony pozwanej nie znajduje uzasadnienia w realiach sprawy i ostatecznym jej wyniku. Odstępstwo czy to od ogólnej zasady odpowiedzialności za wynik sprawy (art. 98 § 1 k.p.c.) czy zasady stosunkowego rozdzielenia kosztów (art. 100 k.p.c.) na rzecz zasady słuszności (art. 102 k.p.c.) wymaga rozważenia wszystkich okoliczności sprawy i wskazania wypadku szczególnie uzasadnionego, ponieważ wyłączona została możliwość wszelkich uogólnień. Do okoliczności branych pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek zastosowania dyspozycji omawianego przepisu, według doktryny, zaliczyć można nie tylko te związane z samym przebiegiem postępowania, ale również dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Ustalenie zaś, czy w danych okolicznościach zachodzą „wypadki szczególnie uzasadnione”, ustawodawca pozostawia swobodnej ocenie sądu, która następuje niezależnie od przyznanego zwolnienia od kosztów sądowych. / Postanowienie S.N. z dnia 13.12.2007 roku, I Cz 110/07, publ. Lex nr 621775 /

Poza tym w błędzie pozostają skarżący uznając, że skoro wysokość ich żądania wynikała de facto z nieznamości cen, jak i jego wytoczeniu towarzyszyły szczególne okoliczności związane z postępowaniem pozwanego winna znaleźć zastosowanie reguła wyrażona w art. 102 k.p.c. Oceny tej nie można bowiem dokonywać z pominięciem treści nie tylko odpowiedzi na pozew ale i propozycji ugody, jaką pozwany skierował w stosunku do powodów. Jak wskazał już Sąd Rejonowy oczywiście powodowie nie byli zobligowani do przystania na propozycje ugodowe pozwanego, ani też nie byli zobligowani do odstąpienia od swojego żądania, jednakże podtrzymując swoje żądania i to we wskazanej wysokości winni też liczyć się z koniecznością poniesienia ewentualnych kosztów postępowania. Nikt nie może bowiem z góry zakładać, że zostanie zwolniony od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, czy tym bardziej obowiązku zwrotu kosztów na rzecz strony przeciwnej w razie oddalenia żądania.

Podnoszone natomiast przez skarżących w zażaleniu okoliczności, stanowiące subiektywne odczucie zasadności zgłoszonego roszczenia i przede wszystkim określonej wartości przedmiotu sporu nie podważają prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu I instancji. Sąd Rejonowy wnikliwie rozważył całokształt okoliczności sprawy i doszedł do trafnego przekonania, iż w przedmiotowej sprawie nie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, pozwalający na zastosowanie art. 102 k.p.c. Sąd Okręgowy również nie znalazł podstaw do uznania, że to niesumienne zachowanie pozwanego legło u podstaw wytoczenia powództwa. Powodowie przed złożeniem pozwu mogli sami zorientować się w kwestii wysokości swojego roszczenia, chociażby zasięgnąjąc porady u rzeczoznawcy. Nie może również z pola widzenia umknąć fakt, że powodowie w toku postępowania byli reprezentowani przez fachowego pełnomocnika.

Sąd Okręgowy podziela także stanowisko Sądu Rejonowego, iż zasadnym było obciążenie powodów nieuiszczonymi kosztami na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Przede wszystkim dowody w postaci opinii biegłych przeprowadzone zostały na wniosek powodów. Nie zasługuje na podzielenie stanowisko, że to nielojalne zachowanie pozwanych stało się przyczyną wyznaczenia kolejnego biegłego, albowiem pierwszy z powołanych biegłych sporządzał już ekspertyzę dla pozwanego. Z samego faktu, że określony biegły sporządzał już kiedyś ekspertyzę dla pozwanego nie wynika w żadnym razie nierzetelność wydanej obecnie na zlecenie Sądu opinii. Tym bardziej, że wydane opinie biegłych powołanych w sprawie są ze sobą zbieżne, co czyni argumentację powodów o nierzetelności opinii, czy nielojalności pozwanego zupełnie niezasadnym.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako niezasadne na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.